

عنوان مقاله:

بررسی علم قاضی به عنوان ادله اثبات دعوی در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی، حقوق و فرهنگ عامه (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

خلیل امیری - کارشناس ارشد حقوق گرایش جزا و جرم‌شناسی (وکیل پایه یک دادگستری)

داود حمید - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی (وکیل پایه یک دادگستری)

نسترن حربی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی

خلاصه مقاله:

علم قاضی، در مفهوم حقوقی، به آگاهی و اطمینانی اشاره دارد که در نتیجه بررسی‌های قاضی از شواهد و قرائن موجود در پرونده به دست می‌آید و چنان یقینی در وی ایجاد می‌کند که هرگونه احتمال خطا یا تردید درباره وقوع یا عدم وقوع یک جرم را از بین می‌برد. در تحقیق حاضر به بررسی نقش و اهمیت علم قاضی در فرآیند اثبات دعاوی کیفری در قانون مجازات اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۲ پرداخته شده است. تحقیق مورد بررسی تغییرات ایجاد شده در قانون جدید را مورد تجزیه و تحلیل قرار داده و ضمن شناسایی و دسته‌بندی انواع مختلف ادله اثبات دعوا در حقوق کیفری ایران، به ویژه علم قاضی، نحوه کاربرد، ویژگی‌ها و ضوابط آن را مورد مطالعه قرار داده است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که علم قاضی در قانون جدید توسعه یافته و به مثابه اصلی‌ترین دلیل در امور کیفری مطرح شده است. بر این اساس، در صورتی که علم قاضی با ادله دیگر در تعارض باشد و قاضی همچنان به علم خود یقین داشته باشد، می‌تواند بر اساس آن علم، حکم صادر کند، به شرطی که مستندات بین مستند علم خود را به طور صریح در حکم ذکر کند. این تحول نشان‌دهنده تلاش قانونگذار برای به‌روزرسانی نظام حقوقی و تکیه بر شواهد علمی و فنی مدرن در کنار ادله سنتی است که در راستای تسهیل فرایند کشف حقیقت و ارتقای عدالت قضایی صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

علم قاضی، اثبات دعوی، قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2044363>

